

Sygn. akt I C 2973/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 luty 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Zalewska

Protokolant: Sylwia Krynicka

po rozpoznaniu w dniu 27.01. 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa P. H.

z udziałem -

przeciwko (...) M. C., M. W., B. (...) sp. jawna z siedzibą w W.

o zapłatę

orzeka

- 1. zasądza od pozwanego G.” M. C., M. W., B. (...) sp. jawna z siedzibą w W. na rzecz powódki P. H. kwotę 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych),**
- 2. w pozostałym zakresie powództwo oddala,**
- 3. odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania,**
- 4. odstępuje od obciążenia pozwanego kosztami procesu.**

Sygn. akt I C 2973/12

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 7 grudnia 2012 roku P. H. wniosła przeciwko (...) M. C. (2), M. W. (2), (...) Spółce Jawnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 22 800 złotych oraz kwoty 450 złotych tytułem wynagrodzenia za miesiąc listopad. W uzasadnieniu pozwu wskazała, iż dochodzona kwota wynika z umowy podpisanej z pozwaną, która została rozwiązana przez pozwaną (pozew wraz z załącznikami-k.2-6).

W dniu 16 stycznia 2013 roku powódka wniosła o zwolnienie od kosztów sądowych w zakresie wniesienia opłaty od pozwu.

Postanowieniem z dnia 22 marca 2013 roku Sąd zwolnił powódkę od kosztów sądowych w części, tj. od opłaty od pozwu (postanowienie z dnia 22 marca 2013 r. – k 24).

W odpowiedzi na pozew pozwana reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika wniosła o oddalenie powództwa w całości, zasądzenia od powódki na rzecz pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa

procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pełnomocnik pozwanej wskazał, iż umowa o świadczenie usług z powódką została rozwiązana w związku ze złożeniem przez powódkę oświadczenia woli w przedmiocie rozwiązania umowy oraz porzuceniem przez powódkę wykonywania obowiązków wynikających z umowy. Pozwana nigdy nie wypowiedziała powódce umowy o świadczenie usług (odpowiedź na pozew-k.43-45).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódkę z pozwaną łączyła umowa o świadczenie usług z dnia 10 października 2011 roku. Umowa została zawarta do dnia 31 grudnia 2015 roku. Zgodnie z zapisami umowy powódka zobowiązana była do ściśle określonej usługi wraz z czynnościami z tym związanymi tj. sprzątanie pokoi hotelowych. Powódka miała wykonywać usługę bez nadzoru pozwanej. Wynagrodzenie ustalono na kwotę brutto 600,00 złotych miesięcznie (okoliczność bezsporna: umowa o świadczenie usług z dnia 10.10.2011 r. – k.5)

Powódka w ramach umowy aktualnie na dany dzień dostawała zakres obowiązków, czyli rozpiskę pokoi do sprzątnięcia. Liczba pokoi nie była ściśle określona. Nie było żadnego wyznaczonego czasu na posprzątanie pokoi (dowód: zeznania świadka E. Z. - k.55-56, zeznania świadka M. W. (3) – k 76, zeznania pozwanej B. S. - k.84-85)

Do obowiązków powódki w ramach sprzątania pokoi należało odkurzanie, wycieranie kurzy, zmiana pościeli, wycieranie parapetów, sprzątanie balkonów, wymiana ręczników, mycie łazienki i co kwartał mycie okien, doczyszczanie, czyszczenie fug, kabin prysznicowych. W stacji gdy trzeba umyć okna pracownicy dostawali mniejszą liczbę pokoi do sprzątnięcia, by mogli umyć okna. Za czynność mycia okien pozwana płaciła w ramach sprzątania pokoi (dowód: zeznania świadka M. G. – k 75, zeznania świadka M. W. (3) - k 75, zeznania pozwanej B. S. - k.84).

Wynagrodzenie za jeden posprzątaną pokój wynosiło 4 złote (dowód: zeznania świadka M. G. – k 75, zeznania świadka E. Z. - k.55)

W listopadzie 2012 r. zlecono powódce posprzątanie 10 pokoi i umycie okien w kolejnych 10 pokojach. Powódka sprzątnęła pokoje wynikające z przedłożonego jej grafiku ale odmówiła mycia okien twierdząc, że jest to czynność dodatkowa, za którą winna dostać dodatkowe pieniądze (dowód: zeznania świadka M. G. -k.75, zeznania powódki – k 82-83, zeznania pozwanej B. S. - k. 84-85).

Pismem z dnia 16 listopada 2012 roku pozwana poinformowała powódkę, iż w związku porzuceniem przez powódkę obowiązków wynikających z ww. umowy oraz treścią pisma z dnia 15 listopada 2012r. umowa została rozwiązana (dowód: zeznania powódki – k 83, zeznania pozwanej B. S. - k.84, pismo z dnia 16.11.2012r.- k.6).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone w aktach sprawy a wskazane wyżej dokumenty, jak również w oparciu zeznania świadków, powódki oraz strony pozwanej. Sąd dał wiarę tym dokumentom, gdyż ich prawdziwość i wiarygodność w świetle wszechstronnego rozważenia zebranego materiału nie nasuwa żadnych wątpliwości i nie była kwestionowana przez żadną ze stron. Sąd dał wiarę zeznaniom świadków, pozwanej albowiem są one logiczne, spójne, korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Odnośnie zeznań powódki Sąd dał jej wiarę jedynie w części, albowiem w pozostałym zakresie pozostawały jej zeznania w sprzeczności z zeznaniami świadków i pozwanej, które Sąd uznał za wiarygodne

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Stan faktyczny ustalony w sprawie pozostawał bezsporny. Strona pozwana nie kwestionowała okoliczności zawarcia ze stroną powodową umowy o świadczenie usług, wysokości wynagrodzenia przewidzianego w umowie ani wykonania przez powódkę pracy posprzątania 10 pokoi przed odmową przez nią umycia okien w innych pokojach. Sporna w sprawie była kwestia zakresu obowiązków powódki co do mycia okien. Powódka bowiem wskazywała, że czynność

ta jest dodatkową czynnością i winna być również dodatkowo płatna. Strona pozwana zaś podnosiła, że mycie okien należało do czynności powódki i było płacone w ramach opłaty za sprzątnięcie pokoju

W rozpatrywanej sprawie strona powodowa dochodziła zapłaty wynagrodzenia z umowy o charakterze umowy o świadczenie usług, do których na mocy odesłania z art. 750 k.c. stosuje się regulacje dotyczące umowy zlecenia – art. 734 k.c. i następne. Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie, a w myśl art. 735 § 1 k.c. jeżeli ani z umowy, ani z okoliczności nie wynika, że przyjmujący zlecenie zobowiązał się wykonać je bez wynagrodzenia, za wykonanie zlecenia należy się wynagrodzenie. Jeżeli umowa zlecenia ma charakter odpłatny i nie postanowiono inaczej, wynagrodzenie należy się przyjmującemu zlecenie za wykonanie powierzonych mu czynności.

Z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynikało, że strona powodowa wykonała w listopadzie 2012 r. obowiązujące ją czynności w ramach umowy, tj. posprzątała 10 pokoi wskazanych jej w grafiku. Jak wskazano zaś wyżej strona pozwana nie zakwestionowała powyższego. Z umowy wynika, że strony ustaliły wynagrodzenia na kwotę 600,00 zł brutto. Mając zaś na uwadze fakt, że powódka nie miała wyznaczonego limitu co do liczby pokoi do posprzątania, za który przysługiwało by jej wynagrodzenie, a w listopadzie 2012 r. sprzątnęła 10 pokoi, to wykonała czynności w ramach umowy. Zatem powódce za miesiąc listopad 2012 r. należy się wynagrodzenie. Sąd - ponieważ kwota jakiej domagała się powódka nie przewyższa kwoty wskazanej w umowie – zasądził od pozwanej na rzecz powódki kwotę 450,00 zł. Wskazać ponadto należy, że wysokość wynagrodzenia dochodzonego przez powódkę za miesiąc listopada 2012 r. nie była kwestionowana przez stronę pozwaną.

Odnosząc się zaś do pozostałej części roszczenia wskazać należy, iż powódka nie sprostала ciężącemu na niej ciężarowi dowodu. Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar dowodu faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Oznacza to, iż ten kto, powołując się na przysługujące mu prawo, żąda czegoś od innej osoby, obowiązany jest udowodnić okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Ciężar udowodnienia twierdzenia o istnieniu określonego faktu spoczywa na tej stronie, która podnosi takie twierdzenia, a nie na tej która im zaprzecza.

W ocenie Sądu z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że powódka w ramach wynagrodzenia za sprzątnięcie pokoi była zobowiązana raz na kwartał do mycia okien. Nie przysługiwało jej zatem za wykonanie tejże czynności dodatkowe wynagrodzenie.

Zgodnie z art. 746 k.c. dający zlecenie może je wypowiedzieć w każdym czasie. Powinien jednak zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia; w razie odpłatnego zlecenia obowiązany jest uiścić przyjmującemu zlecenie część wynagrodzenia odpowiadającą jego dotychczasowym czynnościom, a jeżeli wypowiedzenie nastąpiło bez ważnego powodu, powinien także naprawić szkodę.

W ocenie Sądu wadliwe wykonywanie powierzonych czynności czy też inne sytuacje, w których relacje między dającym a przyjmującym zlecenie układają się w ten sposób, że nie można racjonalnie oczekiwać dalszej współpracy z uwagi np. na utratę zaufania stanowią wystarczający powód do rozwiązania umowy zlecenia. Zdaniem Sądu taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie albowiem powódka odmówiła wykonania czynności w postaci umycia okien w pokojach hotelowych, co należało do jej obowiązków. Nie wykonała tej czynności także w późniejszym okresie. W konsekwencji oczywistym było złożenie przez pozwaną oświadczenia w piśmie z dnia 16 listopada 2012 r. Sąd uznał, że dokonane rozwiązanie umowy przez stronę pozwaną było uzasadnione. Nie powstało przy tym po stronie powódki roszczenie o zapłatę wynagrodzenia za dalszy okres czy o naprawienie szkody związanej z wcześniejszym zakończeniem współpracy, albowiem odszkodowanie należy się jedynie wypowiedzenie następuje bez ważnych powodów. W tym stanie rzeczy, Sąd orzekł jak w pkt 2 sentencji.

Należy zaznaczyć, iż podstawową zasadą dotyczącą kosztów procesu jest zasada odpowiedzialności za wynik postępowania. Stosownie do art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z kolei zgodnie z dyspozycją art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W judykaturze przyjmuje się, iż przepis ww. art. 102 k.p.c. nie może być rozszerzająco

wykładany i wyklucza uogólnienie, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 lutego 1981r., IV PZ 11/81). Ustawodawca bowiem przyznaje sądowi pewną swobodę w zasądzeniu kosztów procesu, gdy stosowaniu zasady odpowiedzialności za wynik sporu sprzeciwiają się względy słuszności, co właśnie wyraża się stwierdzeniem, że w przypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Jednocześnie należy przyjąć, że przepis ten może być stosowany w zależności od konkretnego stanu faktycznego.

Odnosząc powyższe do przedmiotowej sprawy należy stwierdzić, iż względy słuszności i okoliczności sprawy przemawiały za odstąpieniem od obciążania powódki kosztami postępowania.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji.